

Angažman mladih u politici

Odziv glasača među mladima opada i u Europi i u Austriji. Na posljednjim izborima u Austriji 2019. godine glasalo je samo oko 30% mladih. Tijekom posljednjih desetljeća ta brojka se kontinuirano smanjivala. Ovo je veliki izazov za naše društvo i velika prijetnja zdravlju naše demokracije. Ako želimo savladati ovaj izazov, moramo prvo odgovoriti na nekoliko pitanja. Glavno pitanje je: Što je razlog da mladi ljudi ne glasaju?

Mladi ljudi ne ignoriraju glasanje zato što su bezbrižni ili lijeni, već zato što osjećaju da ne čine razliku. Iako su stope glasovanja niske, mladi se aktivno uključuju u političko ponašanje bez glasa poput demonstracija, volontiranja, bojkota i korištenja društvenih medija za političko izražavanje. Dakle, mit da su mladi nezainteresirani za politiku dolazi iz vrlo uske definicije politike koja ignorira puno različitih oblika sudjelovanja.

Skandali, regresivna politika, korupcija, nepotizam i elitizam doveli su do apatije prema tradicionalnoj politici među mladima. Oni su izgubili vjeru u politički proces odozgo prema dolje i smatraju da je uključenje na druge načine njihov najbolji izbor.

Nakon odgovora na prvo pitanje sada dolazimo do drugog. Zašto bi mladi onda glasali? Oni bi trebali glasati jer su oni budućnost svoje zemlje i oni bi trebali reći u kojem smjeru ta zemlja neka ide. Ne glasanje znači da niste zastupljeni jer vlada brine o ljudima koji su je izabrali. Iako bi dužnost političara trebala biti služiti svim građanima, zakonodavac može mlade ljude lakše ignorirati ako oni ne glasaju.

Sada kada znamo zašto mladi ne glasaju i znamo zašto bi trebali glasati, moramo predstaviti rješenja predstavljenog problema. Prva i, po mojem mišljenju, najvažnija stvar koja bi mogla donijeti promjenu u ovome je obrazovanje. Škole bi se trebale intenzivnije baviti političkim sadržajima, prenijeti ih učenicima i bolje ih informirati o politici.

Političke stranke također bi trebale angažirati mlade, one bi trebale zagovarati poruke i programe koji su atraktivni mlađoj generaciji. Većina stranaka ima zastarjele politike koje mladima ne nude ništa.

Jedno pomalo drugačije rješenje bi bila digitalizacija. Kako se svijet sve više i više digitalizira, glasanje bi također trebalo prijeći i u digitalni svijet. Ljudi razgovaraju o sigurnosnim problemima, a ipak rado „bankaju“ putem interneta, ali ne žele glasati putem interneta? Ako se radi korektno, glasanje putem interneta

može biti jednako sigurno kao i tradicionalno glasanje, a sigurno je sigurnije od glasanja putem pošte.

I na kraju, mislim da bi glasanje trebalo postati dio svakodnevnog života ljudi. Ostale slične stvari su već obvezne, poput imati putovnicu ili plaćanje poreza. Obvezno glasanje bi također trebalo biti sastavni dio moderne demokracije. To bi prisililo stranke i političare da formuliraju politike koje su privlačne široj publici i ne bi mogli ignorirati nijednu određenu demografsku grupu. Oni bi bili prisiljeni baviti se pitanjima koja su važna za mlade birače, poput zdravstva i obrazovanja. Opciju „ništa od gore navedenog“ također treba uvesti u glasačke listiće kako bi birači mogli izraziti svoje nezadovoljstvo ako smatraju da ih u stvarnosti nijedna stranka ne predstavlja.

Dakle, ukratko, moramo obnoviti naš obrazovni sistem i naš sistem glasovanja. Na ovaj način možemo izgraditi zdraviju demokraciju, demokraciju u koju mladi mogu vjerovati.

509 riječi

Edgar Farkas

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: rasprava

Broj stranica: 2

Ljeto: 2019.

Škola: Trgovačka akademija Matrštof

Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA

Predala za datanicu: mag.a Angelika Kornfeind